El senyor president:

Senyoria, moltes gràcies.

El senyor De Miguel Martínez:

...qué van a hacer para reestructurar en el sector público empresarial y reducir el gasto superfluo.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Conseller d'hisenda, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president, bon dia.

Bon dia, senyories.

No puc estar més d'acord amb vosté, *(aplaudiments)* en detectar que el sector públic era l'administració en B del Partit Popular. I, per tant, el nostre interés és acabar amb açò, perquè nosaltres no tenim res que amagar, no tenim interessos espuris darrere. No en tenim, no en tenim. Volem eficàcia i eficiència.

I el que passa, com ha dit molt bé la vicepresidenta, que estem en un període de transició. Jo, per exemple, el meu cor i el meu cos demana, com li demana al conseller d'educació, que CIEGSA desapareguera del mapa d'una manera brutal perquè ha sigut la representació del paradigma de la corrupció i de la mala gestió.

Què passa que no podem encara fer desaparéixer CIEGSA? Perquè CIEGSA està acabant coses. Està encara en tràmit de determinades construccions, etcètera. I seria una irresponsabilitat per part nostra, perquè el cor ens ho demana i els budells també, que acabarem en una cosa, una cova de corruptes com era CIEGSA. Per què? Perquè no podríem acabar col·legis, no podríem acabar col·legis. *(Aplaudiments)*

I este és l'exemple paradigmàtic del que ens passa en les entitats públiques, que podríem molt més de presa i que no podem per totes les dificultats jurídiques i financeres que tenim.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem la sessió de control, senyories. I demane silenci, demane silenci per escoltar els oradors i respecte quan està en l'ús de la paraula alguna de les persones. *(Veus)*

Senyor Montiel, senyor Montiel, des de l'escó. Molt bé.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia.

El senyor president:

Un segon, senyor Montiel.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, president. Bon dia.

Una pregunta molt concreta, president: com avalua vosté les conseqüències per a la Comunitat Valenciana de la repetició d'un govern del Partit Popular, presidit per Mariano Rajoy?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell, té vosté la paraula per a respondre a la pregunta.

I sí que demane, i torne a reiterar, silenci per a poder escoltar l'orador. Si alguna de les seues senyories ha de fer alguna conversa urgent, pot abandonar l'hemicicle, no estem en votació. Però mentre estiguen ací, demane silenci i respecte.

President del Consell, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Senyor president.

Tots sabem el que ha estat el govern de majoria absoluta de Mariano Rajoy per a la Comunitat Valenciana. Ha estat profundament negatiu. I la meua opinió sobre això no ha canviat en absolut. El govern valencià sap perfectament el que ha patit en l'infrafinançament, en la inversió. Existix realment el problema valencià i no s'ha atés el problema valencià. Ara anem a vore què passa en el futur en un govern en minoria del Partit Popular.

Jo no sóc optimista en este cas. Crec que les coses van a ser molt difícils. Però, com abans li he contestat al senyor Ferri, jo el que sí que crec és en el valor, la força i el coratge del poble valencià, i d'esta cambra i del govern valencià. En això sí que crec, en això sí que crec. I per això estic convençut que s'obri una finestra a l'oportunitat, que hem d'aprofitar, en un moment en què malauradament no ha estat possible un govern alternatiu, que a ningú li càpia el menor dubte.

Per descomptat, a mi no m'agrada en absolut que el resultat final d'este temps acabe com ha acabat. Però és ben cert que –per favor–, és ben cert, de veritat, que costa molt prendre les decisions que he pres.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, síndic del Grup Podemos-Podem, té vosté la paraula.

Senyor Montiel, quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies.

Efectivament, president, li recorde: «Si açò fóra un examen, els valencians no podem sincerament i objectivament més que suspendre el govern Rajoy. Rajoy ha estat un problema per a esta comunitat i esperem que deixe de ser-ho ben prompte. Este ha sigut un govern negatiu, profundament negatiu, no només per als valencians, jo crec que ha sigut molt negatiu per als espanyols. Discriminació i deslleialtat, eixe és el titular del govern de Mariano Rajoy respecte als valencians».

Són les seues paraules el 29 d'octubre en el *Diari de Sessions*. I jo crec que ha tingut vosté la sinceritat de dir que la seua opinió no ha canviat. Però ha canviat la seua posició, i és el que a nosaltres ens preocupa.

Mire, el 25 de maig nosaltres traduirem una demanda de canvi de la societat valenciana que es va plasmar en l'Acord del Botànic. Hi havia moltes reivindicacions que atendre després de vint anys en què el govern del Partit Popular s'havia caracteritzat per la corrupció, la incompetència, el balafiament i per l'immobilisme, per la prepotència també. Però no entenem la deriva *del aparato socialista*.

No entendemos la entrega a Rajoy del gobierno, a Montoro, la entrega a sus políticas de recortes, y austeridad e intromisión en nuestra autonomía. Rajoy no es solo un peligro, es una amenaza permanente para la Comunidad Valenciana. Tenemos el ejemplo ya en la amenaza del recurso de inconstitucionalidad contra la ley de radiotelevisión valenciana.

El PSOE se comprometió ante la sociedad española a que ni por activa ni por pasiva permitiría un gobierno del PP. Hablaron ustedes de favorecer un gobierno alternativo. «No es no», les gustaba decir. Y ahora sus compromisos se los ha llevado el viento, se los ha llevado el viento a cambio de nada.

Como han señalado algunos analistas políticos, la abstención del Partido Socialista es una rendición incondicional. La verdad es que su cambio de criterio no solo le va a dar el Gobierno de España a Mariano Rajoy, sino que también le va a dar una legitimidad que no tenía.

Dos ejemplos de esta legitimidad que ustedes regalan. Ayer mismo, un diputado del Partido Popular en esta cámara replicaba a una portavoz socialista que la abstención del PSOE blanqueaba la corrupción que se reprochaba al PP. Ayer mismo también, Mariano Rajoy, en su discurso de investidura, decía que «venía proponiendo lo mismo que de manera ininterrumpida proponía desde el pasado mes de diciembre». «No he cambiado de opinión», decía Rajoy.

Y además, decía: «El gran objetivo del empleo depende de perseverar en la política económica y no dar marcha atrás en aquellas reformas.» Y por si quedaba alguna, Mariano Rajoy decía, como una clara advertencia al Partido Socialista, que los partidos del Congreso de los Diputados también serían responsables de la estabilidad. Y el Partido Popular entiende estabilidad, el señor Rajoy, como que sean aprobados sus presupuestos. Por tanto, un Rajoy inmovilista y altanero, como siempre.

La principal consecuencia, entendemos nosotros, del cambio de posición del Partido Socialista es que se pone en riesgo la viabilidad de nuestros acuerdos, la viabilidad de las medidas programáticas por falta de financiación adecuada, la viabilidad política por pérdida de credibilidad política en el relato del Partido Socialista y, siento decirlo, de usted mismo.

Este cambio limita seriamente el discurso reivindicativo ante Madrid, pone en cuestión la lucha contra la corrupción, pone en riesgo el cambio de proyecto de país, de comunidad. ¿A cambio de qué? La decencia de la gobernabilidad. ¿Qué clase de gobernabilidad? ¿Será gobernabilidad seguir aplicando los recortes en servicios públicos que imponen Bruselas y la señora Merkel? ¿Será gobernabilidad defender las reformas laborales que han abaratado el despido y creado empleo precario y salarios de miseria? ¿Será gobernabilidad darle el gobierno al partido que está en los tribunales acusado de corrupción, los que vacían la hucha de las pensiones? ¿Quiere decir que lo que hacemos aquí es sinónimo de ingobernabilidad, el acuerdo de gobierno a la valenciana?

Mire, son muchas las voces críticas de la sociedad y del propio Partido Socialista. El señor Pérez Tapias hablaba también de pérdida de credibilidad. El señor Mata decía: «Esto no es una cuestión coyuntural. Es un tema estratégico.» Había otras variantes y se podían haber intervenido, se podían haber buscado otras fórmulas antes de la abstención. En realidad, ya da casi igualdad que sea abstención técnica o abstención de la totalidad.

Pero yo quiero decirle algo. El 25 de mayo del 2015 recibimos un mandato de la sociedad valencianos: acabar con las políticas de corrupción, de ineficacia, despilfarro y de prepotencia del Partido Popular. Para cumplir ese mandato –acabo, presidente–, había que sacar al PP de las instituciones y favorecer gobiernos de cambio. Lo hicimos en ayuntamientos, como favorecimos un gobierno alternativo en la Generalitat valenciana.

Nosotros, Podemos, no vamos a traicionar el programa que defendimos en campaña ni vamos a faltar al mandato de los valencianos y valencianas. Nosotros no favoreceremos el regreso a las políticas de recortes que representa el PP, ni en

el gobierno del estado ni en esta comunidad, pero tampoco nos vamos a resignar a que las gentes de esta comunidad paguen las consecuencias de las decisiones políticas de las cúpulas del Partido Popular y del Partido Socialista, ya sean acuerdos políticos o económicos. En las políticas de austeridad, de recortes, de desigualdad, de negativa a las aspiraciones de los valencianos nos tendrán siempre enfrente, vengan de quien vengan, las justifique quien las justifique.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Molts gràcies, senyor Montiel.

I el president del Consell per a respondre a la intervenció o pregunta del senyor Montiel. Té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Montiel, efectivament, jo li he comentat en l'anterior intervenció que este no és l'escenari ideal per als valencians, òbviament, però el que ens ha portat ací han sigut una sèrie de circumstàncies durant tot un any. Un any en què vam començar..., el Partit Popular va perdre una gran part del seu electorat, però totes les altres forces van ser incapaces de posar-se d'acord per tal de construir una majoria alternativa, i cada u tindrà la seua responsabilitat. Jo no vaig a acusar..., com se diu de vegades, inclús des del meu partit s'acusa permanentment a Podemos que ha estat el culpable d'això. Jo no ho vaig a fer.

Però és cert que hi va haver un govern possible alternatiu i finalment no es va construir i no ha estat possible crear un govern alternatiu. I és una situació complexa. I en eixe moment..., cal considerar que en estos moments la repetició de les eleccions era el que no volien els valencians. El 67% dels valencians no volien la repetició de les eleccions. I eixa era l'única eixida que hi havia en estos moments.

Jo crec que la lleialtat a la ciutadania s'ha demostrat prenent les decisions que permeten obtindre la millor situació possible per a les persones. I hi ha dues actituds, dos actituds davant una situació complicada com la que estem vivint. Una és mantindre posicions rocoses que poden ser rendibles a qui les manté a curt termini, però que no oferixen solucions. I l'altra és comprendre que és més just per a la gent aconseguir avanços, encara que es puga aconseguir no tot el que se volia.

Jo crec que hem de exigir-nos sempre en la nostra acció política buscar com es pot anar avançant. Sempre en els països on la política més benestar ha generat són aquells on l'actitud dels seus polítics ha sigut *incriminalista*; a poc a poc, en les mesures de les possibilitats, però una posició *incriminalista*, és a dir, on l'ètica de les nostre conviccions mai pot construir-se a costa d'actuar contra l'ètica de les responsabilitats.

No seria responsable arriscar-se en interés propi al fet que el cansament per falta d'acords es produïra una altre fet encara més negatiu per als valencians que fóra un govern de majoria absoluta del Partit Popular.

Senyories, si reivindicar allò que és just és important, igual és important generar les condicions que pugen fer possible aconseguir les reivindicacions. I perquè de veritat se solucionen els nostres problemes hem de tindre capacitat d'exigir i tindre sobretot l'estima al que hem fet nosaltres. Jo estic en contra de qualsevol sucursalisme. Nosaltres ací podem decidir i hem de decidir el nostre camí. *(Aplaudiments)* Facen el que facen a Madrid i qui ho faça. La meua decisió és ací, no és a Madrid on se pren. Ho he dit en moltes ocasions.

Els propose que traslladem junts l'agenda del botànic a Madrid. Al Congrés dels Diputats, junts els grups parlamentaris ací podem portar en el Congrés dels Diputats i podem aconseguir avanços substancials en la reforma urgent del model de finançament, en les inversions que... per fi, finalment, se podrà reformar l'Estatut d'autonomia. I per una altra banda, hi ha una qüestió central que li vull avançar avui a vosté ací.

En la conferència de presidents que ha anunciat el candidat a president del govern, vaig a demanar-li al senyor Rajoy l'assumpció del deute autonòmic en la seua totalitat, tal com ha fet la senyora Merkel en els *länder* alemanys. *(Aplaudiments)*

Per tant, és possible acabar amb el deute de les comunitats autònomes, la senyora Merkel ho acaba de fer. Per tant, és possible acabar amb el deute de les comunitats autònomes. En una primera part podria ser el FLA, però hem d'acabar absolutament en el deute que tenim la Generalitat valenciana i el conjunt de4 les comunitats autònomes.

Interpretar les decisions polítiques de nou a través del cristall de la política nacional o difuminar la nostra unitat en la lògica partidista seria caure errades del passat.

Desbloquejar, senyor Montiel, no és renunciar. Jo respecte les seues opinions. L'únic que li demane també és que respecte les meues. Sap del meu afecte i li assegure i li garantisc la lleialtat als principis que inspiren este govern; lleialtat des del primer al final; lleialtat que espere que puguem compartir també.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Senyora Fabiola Meco, té vosté la paraula per un minut.

La senyora Meco Tébar:

Gràcies, president.

Señor presidente, este martes avanzábamos en la concreción y ampliación del Acuerdo del Botánico, un documento importante para la ciudadanía valenciana, que pone soluciones a medidas que reclaman una vida digna.

Usted sabe, como lo sabemos nosotros, que todos cuantos hemos tenido participación en él, sabe perfectamente que no es un documento cerrado, que necesita líneas presupuestarias y medidas de ejecución desde el gobierno. Solo entonces ese documento será efectivo, solo entonces Podemos mantendrá su compromiso con él.

Decía usted: «Mi compromiso es ejecutar el pacto del botánico, para incrementar las políticas progresistas y mejorar la vida de los valencianos.»

Por eso, señor presidente, yo le pregunto: dada su inexplicable decisión de abstenerse a un gobierno del señor Rajoy, ¿qué piensa hacer usted, sus *consellers*, el PSPV, al darle..., en el caso en que el gobierno del señor Rajoy, un gobierno marcado a fuego por la corrupción, tome medidas que comprometan la viabilidad del Acuerdo del Botánico y, por ende, de las necesidades de la ciudadanía valenciana?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Meco. *(Veus)*

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

El senyor president:

Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Ho hem dit des del primer moment. Mane qui mane en Madrid, siga Pedro Sánchez, ho déiem fa molts mesos, o Perico de los Palotes, que potser Mariano Rajoy, *(veus)* les reivindicacions que ixen... *(Veus)* És una frase feta, senyories. *(Veus i protestes)*

El senyor president:

Senyories, deixem que continue l'orador. *(Veus i pausa)*

Senyor conseller... Senyories, anem a continuar escoltant la resposta del senyor conseller.

Senyor conseller, continue vosté.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Les reivindicacions d'este govern i dels partits que sostenen al govern, estan *(inintel·ligible)* ... Anirem al màxim, anirà augmentant la pressió política i de tot tipus dins de la llei per tal d'aconseguir que els interessos dels valencians, que se projecten adequadament en el marc de l'Acord del Botànic, arriben a bon port. I que sapien a Madrid que la veu dels valencians s'oirà. I com vaig dir l'altre dia, hi haurà un problema valencià a Espanya; i si no resolen el problema valencià, Espanya tindrà un problema.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyor David Torres, vosté la paraula.

El senyor Torres García:

Gràcies, president.

Disculpe, senyor president, però que la solució als problemes valencians siguen ara Merkel i Rajoy, perdone la nostra incredulitat, però ens sorprén. De fet, Brussel·les ja ha demanat urgentment que el govern espanyol faça una retallada de 5.500 milions en els pressupostos que li va presentar. I, per desgràcia, el dissabte tindrem un govern que és molt favorable a fer eixes retallades i que, a més, com sempre, retallarà... carregarà la factura a les comunitats autònomes i, com sempre, gran part d'eixa factura la pagarem els valencians i les valencianes.

Tinguen clar, senyories, que un govern de Mariano Rajoy suposarà no continuar amb un finançament just i, a més, continuarem amb les retallades.

Senyories, consellers, president, ¿com pensen fer front a eixes retallades en els pressupostos i com anem a gestionar-les?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

Això..., per eixe camí ja hem passat. L'actual exercici pressupostari ha sigut un exercici pressupostari en què hem avançat i hem practicat una *(inintel·ligible)* ... eixida de les regles..., d'una interpretació que fea el senyor ministre del que fa Brussel·les. Brussel·les diu alguna cosa i el senyor ministre ho interpreta com a ell li dóna la gana. Com és responsable, jutge i part, representa a tots i alhora representa una de les tres administracions, la central, resulta que fa asimetria en la repercussió de les exigències de Brussel·les.

Però, mira, hem salvat el pressupost de La Generalitat. Estem a finals d'octubre i continua incòlume el pressupost de La Generalitat. I l'any que ve farem el mateix en el pitjor dels escenaris, perquè el millor dels escenaris estic convençut que n'hi haurà un nou sistema de finançament autonòmic i els nostres problemes d'estretors pressupostàries que fa que moltes de les polítiques socials que volem fer, i sobretot les que vàrem deixar endarrerides l'any passat, les polítiques de creixement econòmic, de desenvolupament econòmic, que són les polítiques a mitjà i llarg termini, perquè sense crear riquesa difícilment podrem finançar l'estat del benestar, les hem fet i les farem.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, ha finalitzat el punt de la sessió de control al president del Consell.

Declaració institucional a favor de mantenir l'horari d'estiu

El senyor president:

I abans de passar al següent punt, se'ns ha fet arribar una declaració institucional, que anem a donar lectura aprofitant que està ací el Consell.

Diu així: «Les Corts Valencianes se sumen a la proposta de mantindre l'horari d'estiu, tot i assumint el text de la declaració institucional aprovat pel Parlament Balear, que contempla els beneficis de gaudir de més claror quan acaben les obligacions diàries, adoptant un ús horari que promoga que es duguen a terme activitats a l'aire lliure, incloses les activitats familiars fora de casa, a més de l'impacte econòmic mitjançant l'augment de vendes al xicotet i mitja comerç, que a més gastaria menys diners en consum energètic i d'aquesta manera col·laborar amb la desestacionalització turística.

»És innegable que en el territori valencià mantindre el fus horari de l'estiu tindria beneficis socials i econòmics. La nostra ubicació geogràfica ho demana per a aprofitar més les hores de sol per les vesprades durant els dies d'hivern.

»Per tant, les Corts Valencianes acorden instar el govern de l'estat que adopte les decisions necessàries per a obrir un debat social i prendre les mesures corresponents respecte al fus horari, tenint en compte els criteris econòmics i socials exposats.

»Palau de Els Borja, 26 d'octubre de 2017». *(Aplaudiments)*

Compareixença de la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, senyora María José Salvador Rubert, per a explicar la situació dels desnonaments a la Comunitat Valenciana i les mesures adoptades pel Consell per a evitar-los, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 37.332)

El senyor president:

Senyories, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és l'11, que és la compareixença de la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori per a explicar la situació dels desnonaments a la Comunitat Valenciana i les mesures adoptades pel Consell per a evitar-los, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Senyora vicepresidenta.

Consellers.

Senyors i senyores diputades.

Lamentablement, el drama dels desnonaments continua afectant la Comunitat Valenciana amb les conseqüències dramàtiques que pateixen moltes persones i famílies en la nostra terra. Com he dit en seu parlamentària en altres ocasions, ja el cas és un drama. Aquesta situació no ens agrada en absolut, però ha de quedar molt clar quina és la responsabilitat que correspon a cada administració i a cada entitat implicades en este problema i les actuacions que des de La Generalitat podem realitzar per a evitar-los, tal com se'ns demana en aquesta compareixença.

Per a evitar els desnonaments, les administracions públiques poden actuar en dos fases diferents. En primer lloc, i amb caràcter previ, abans que es produïsca una situació que puga aportar al desnonament d'una persona o d'una família es tracta de dur a terme mesures –senyor Castelló, ja que vosté després no me farà la interpel·lació deixe'm almenys parlar. És prou molest sincerament *(remors)*– es tracta de dur a terme mesures preventives sobre tot respecte d'aquells que es troben en una situació de vulnerabilitat, perquè no s'inicie un procés d'este tipus. En segon lloc, una vegada iniciat el procés d'execució judicial amb mesures que o bé reestructuren el deute amb l'entitat financera o bé eviten la pèrdua de la vivenda amb dramàtiques conseqüències que això comporta.

A aquest conjunt de mesures per evitar els desnonaments podem afegir les destinades a pal·liar els seus efectes una vegada produïts, per exemple posant a disposició una altra vivenda, ja siga del parc públic d'habitatge, ja siga de les que tenen buides les entitats financeres.

Tenim, per tant, una sèrie d'actuacions que es poden adoptar en tres fases diferents i La Generalitat, atenent a les nostres competències, podem actuar en la primera, perquè